

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଉପଚାଳିତମ ସଂଖ୍ୟା

ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ: ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି, ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

Jeff Pippenger
2024-01-13

1798 ମସିହାରେ ଉଲାଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରିତ ହେବାବେଳେ ଯେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ସେହି ବୃଦ୍ଧି ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ତାହାର ପରାକାଷ୍ଠକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରିତ ହେଉଛି, ସେହି ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏଥିରେ ସେହି ଇତିହାସର ସେହି ସମାନ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି; କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରିତ ହେଉଛି, ତାହା ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଏକ ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ ଅଟେ।

“ଆମେ 1841, ‘42, ‘43, ଏବଂ ‘44 ମସିହାରେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯିବ ଏବଂ ଘୋଷଣା କରାଯିବ। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଘୋଷିତ ହେବ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଗଭୀର ଦୃଢ଼ତାକୁ ସହିତ ଏବଂ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।”
Manuscript Releases, volume 15, 371.

ଆମ ସମୟର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା। ଇସ୍ଲାମର ଏହି ତିନୋଟି ହାୟ ସବୁ ହବକକଙ୍କର ଦୁଇଟି ପଟିକା ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ 18 ଜୁଲାଇ 2020 ର ନିରାଶା ସମୟରେ ଖୋଲାଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିଳମ୍ବ ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ଯେପରି ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ସେହିପରି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବିକଶିତ ହୁଏ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏକ୍ସଟର କ୍ୟାମ୍ପ ସଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବିନ୍ଦୁକୁ ପହଞ୍ଚେ। ସେହି ବିନ୍ଦୁରେ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି, କିମ୍ବା ନାହିଁ।

ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରିତ ହାୟବାଣୀ ଏହା ପରିଚୟ କରାଏ ଯେ, ଦର୍ଶନଟି ଇସ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାକୃତ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପରି ହୋଇଯାଇଛି। ଯିଶାୟାଙ୍କ ଏହି ଅନୁକ୍ରେବରେ, ଯେପରି ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଜର ଇତିହାସରେ ସାଧୁତ ହୋଇଛି, ଏକ ଶୈତାନୀୟ ପ୍ରତୀକକୁ ଏକ ଇଶ୍ୱରଭକ୍ତ ପ୍ରତୀକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କୁମ୍ଭକାରର ମାଟି ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା “the daily”ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ସ୍ଥାପିତ କରିବା, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶୈତାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ “tamid” ଶବ୍ଦକୁ ପୌତ୍ତଲିକତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ସେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ବାଛିଥିଲେ, କାରଣ ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥ “ନିରନ୍ତର”।

ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱକୁ ଆତ୍ମାଗୋଡ଼ାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଭ୍ରାଗନ୍(ପୌତ୍ତଲିକତା)। ଭ୍ରାଗନ୍ସ୍ୱର୍ଗରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲା। ଭ୍ରାଗନ୍ସେହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ହଜାର-ବର୍ଷୀୟ ସହସ୍ରାବ୍ଦର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷରେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଏ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ହଜାର ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଶୟତାନକୁ ତାହାର କାରାଗୃହରୁ ଛାଡ଼ାଯିବ; ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଗ ଓ ମାଗୋଗକୁ ଭ୍ରା ମିତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ର କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ର ସଂଖ୍ୟା । ସମୁଦ୍ର ତଟର ବାଲି ସମାନ ଅଟେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟ ସ୍ତୁତ ଭାଗ ଉପରେ ଚଢ଼ିଆସିଲେ, ଏବଂ ସକ୍ତ ମାନଙ୍କ ର ଶିବିରକୁ ଓ ପ୍ରାୟ ନଗରୀକୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରିଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ

କରିଦେଲା । ଏବଂ ଯେ ଦିଆବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ମିତ କରିଥିଲା, ସେ ଅସ୍ମି ଓ ଗନ୍ଧ କର ହୁ ଦରେ ନିକ୍ଷେ ପିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା । ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱିତୀୟ । ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁଗାନ୍ତଯୁଗ ଦିନରାତି ଯନ୍ତ୍ର ଶାଢ଼ୋଗ କରିବେ । ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 20:7-10.

ଆର୍ମାଗେଦୋନକୁ ବିଶ୍ୱକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶକ୍ତି ଥିବା ପଶୁ (ପୋପତନ୍ତ୍ର), ଏବଂ ସେହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତିର ତୃତୀୟ ଥିବା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର), ଉଭୟେ କରୁଣର ଇତିହାସ ପରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ବିନାଶ କରାଯାଏ ।

ଏବଂ ସେହି ପଶୁଟି ଧରା ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରିଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଥିବା କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିତ କରିଥିଲା । ସେମାନେ ଉଭୟେ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକରେ ହୁଳନ୍ତ ଅସ୍ଥିର ହୁଏରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହେଲେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:20.

ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୌରାଣିକତାକୁ (ଶୟତାନକୁ) ପ୍ରତୀକ କରିବା ପାଇଁ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ "continual" ବାଛିଲେ, ସେ ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ ବାଛିଲେ ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ ନିରନ୍ତରଭାବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ହେଉଛି ଶୟତାନ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରେ ସକ୍ରିୟ ରହନ୍ତି । ଦାନିଏଲଙ୍କ "tamid" (continual) ଶବ୍ଦର ଚୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ସଠିକ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଯେହୋବା ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିନ୍ଦାର ଆତ୍ମା ଭାଳିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ହାୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେପରି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାଈଶରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ତିରିଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି, ସେ ଏପରି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି:

ଏବେ ଯାଅ, ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଫଳକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କର, ଯେପରି ଏହା ଆଗାମୀ ସମୟ ପାଇଁ, ସଦାସର୍ବଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁ: କାରଣ ଏହା ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜନସମୂହ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ: ଯେମାନେ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, "ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ"; ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, "ଆମ ପାଇଁ ସଠିକ୍ କଥା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଆମକୁ ମନୋରମ କଥା କହନ୍ତୁ, ମୋହନୀୟ କଥା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରନ୍ତୁ: ପଥର ସରିଯାଅ, ମାର୍ଗରୁ ଅପସରଣ କର, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରତନକୁ ଆମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅପସାରିତ କର ।" ଏହିହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରତନ ଏପରି କହନ୍ତି, "ତୁମେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରି, ଅତ୍ୟାଚାର ଓ କୁଟିଳତାରେ ଭରସା କରି, ତାହାରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବାରୁ: ତେଣୁ ଏହି ଅଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମିତି ହେବ, ଯେପରି ଏକ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀରରେ ଫୁଲିଉଠିଥିବା, ପଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫାଟ; ଯାହାର ଭଙ୍ଗାଚୁରା ହଠାତ୍, ଏକ କ୍ଷଣରେ ଆସେ । ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହେବା ପରି ଭାଙ୍ଗିଦେବେ; ସେ କିଛିମାତ୍ର ସ୍ପର୍ଶକାତର ହେବେ ନାହିଁ; ଏପରିକି ତାହାର ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ୍ଲିରୁ ଅସ୍ଥି ନେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଗର୍ଭରୁ ଜଳ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ।" କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରତନ, ଏପରି କହନ୍ତି; "ଫେରିଆସିବା ଓ ବିଶ୍ରାମରେ ତୁମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ; ନିରବତା ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭରସାରେ ତୁମର ଶକ୍ତି ରହିବ:" କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଚାହିଁଲା ନାହିଁ । ଯିଶାୟା 30:8-15.

ଯେ "ଫଳକ" ଲେଖାଯାଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ହବକକ୍ତକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଫଳକଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ଥିଲା ଯେ, ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବେ ସେମାନେ "ଦୌଡ଼ି" ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଚାର କରିପାରିବେ । ଯେ "ପୁସ୍ତକ" "ଫଳକ" ବିଷୟରେ "ଲିପିବଦ୍ଧ" କରିଥିଲା, ସେହିଟି ହେଉଛି ହବକକ୍ତକ । ହବକକ୍ତକଙ୍କ "ପୁସ୍ତକ"ର "ଫଳକ" ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା "ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜନସମୂହ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ସେମିତି ସନ୍ତାନମାନେ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ" ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯେ "ବିଦ୍ରୋହୀ ଜନସମୂହ" "ଶୁଣିବାକୁ" ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେମାନେ ଯିରିମିୟାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରହରୀଙ୍କ ତୁରୀଧୁନି ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।

ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ର ହରାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୁରୀର ଧୂ ନିକୁ ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟା 6:17।

ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ମୋଟା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିଦ୍ୱାରା ଦେଖିବେ, ଏବଂ ନିଜ କାନଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବେ, ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିବେ, ଏବଂ ଫେରିବେ, ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବେ। ଯିଶାୟା 6:9, 10.

ଯିଶାୟାଙ୍କର ବହିର ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ "ଶୁଣି" ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ "ଶୁଣନ୍ତି" ନାହିଁ, ଏବଂ "ଶୁଣିବା" ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକାର ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେମାନେ "ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି।" ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ମାଥୁରାଙ୍କର ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ "ପୁସ୍ତକ" ହବକକୁକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ପଟିଆ" ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହାନ୍ତି। ଯଦି ଯିଶାୟାଙ୍କର ବହିର ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ମେଦସ୍ୱୟୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାଉଁଶକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ବହିର ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ।

ତାହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କାହିଁକି କଥା କହୁଛନ୍ତି?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନାହିଁ। କାରଣ ଯାହାର ଅଛି, ତାହାକୁ ଆହୁରି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଚୁରତାରେ ପାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ତାହାର ଯାହା ଅଛି ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ନେଇ ନିଆଯିବ। ଏହିକାରଣେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କଥା କହୁଛି; କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଶୁଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, ଓ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଉଛି, ଯାହା କୁହେ, 'ଶୁଣି ଶୁଣି ତୁମେ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଦେଖି ଦେଖି ତୁମେ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ମୋଟା ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିବାରେ ମନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦି ଦେଇଛନ୍ତି; ନହେଲେ କେବେନାକେବେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ନିଜ କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିଥାନ୍ତେ, ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି।' କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତୁମେ ଯେ ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକ ଆକାଞ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆକାଞ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ।" ମାଥୁରା 13:10-17.

ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଉପମାନଙ୍କର ଗୁଡ଼ ଅର୍ଥ ବୁଝନ୍ତି; ଏହା ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହା ପଦେ ପଦେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣନ୍ତି; ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧନ୍ୟ—ଉଭୟଙ୍କୁ ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। "ଜ୍ଞାନୀ" ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ (ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା) ବୁଝନ୍ତି, ଯାହାକି ହବକକୁକର "ପୁସ୍ତକ"ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ "ତାଲିକା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ "ଧନ୍ୟ" ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିବ। ଅନେକେ ଶୁଣି ହେବେ, ଶୁଣି କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରଣ କରାଯିବ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ଦାନିଏଲ 12:9-13.

ମିଲେରୀୟମାନେ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ତେରଶ ପଞ୍ଚ ତ୍ରିଶ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଅଧର୍ମୀୟତା ("ଦୈନିକ") ୫୦୮ ଖ୍ରୀ 1୫୩୩ ରେ "ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା।" ୧୮୪୩ ମସିହାରେ ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା । କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହି ଅନୁଲେଖରେ "ଆସେ" ଶବ୍ଦ ର ଅର୍ଥ "ସ୍ଵର୍ଗ କରେ।" ୧୮୪୩ ମସିହା, ଶେଷ ହେବାବେଳେ, ୧୮୪୪ ମସିହାକୁ "ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥିଲା।" ୧୮୪୩ ମସିହା ଶେଷ ହେବା ସହିତ, ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ର "ବିଳମ୍ବ ସମୟ" ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ "ଡାଲିକାଗୁଡ଼ିକ" ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା "ପୁସ୍ତକ"ରେ ଯେପରି ଆଜି । ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା । କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଘୋଷିତ ହେଲା। ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ "ପୁସ୍ତକ" ଦର୍ଶନ ପାଇଁ "ଅପେକ୍ଷା । କରିବାକୁ" ଆଜି । ଦେଇଥିଲା।

ଦାନିଏଲ 1798ର ଇତିହାସକୁ (ଶେଷ ସମୟକୁ) ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା (ଶୁଦ୍ଧିକୃତ, ଏବଂ ଧଳା କରାଗଲା, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲା)। ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ପ୍ରକାଶରେ ତାହାର ଉପସଂହାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସତ୍ୟର ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ମହାନ ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ପହଞ୍ଚିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସର ଶେଷଭାଗରେ ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

1798 ର ଇତିହାସରୁ 1844 ର ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଘଟିଲା, ତାହା 1989 ର ଇତିହାସରୁ ଆସନ୍ତା ସଶ୍ରେ ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ ବିଳମ୍ବିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର "ଜ୍ଞାନ"ମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ "ଧନ୍ୟ," ଏବଂ ଯେମାନେ "ଅପେକ୍ଷା" କରନ୍ତି। ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା "ଶୁଣନ୍ତି" ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ "ଦେଖନ୍ତି" ନାହିଁ। ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମଗ୍ର ଅନୁଭବ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଚାରିଟି ପଦରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୂଆଳିଶ ହଜାରକୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ କରାଯିବାର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେହି ଚାରିଟି ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ, ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ, ଏବଂ ଯିଶୁ ରେଖା ପରେ ରେଖାର ପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇବାବେଳେ ଯାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ସେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ, ବୁଝିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ। ସେ "ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ" ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରହସ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ "ଦୁଷ୍ଟମାନେ" ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ 2 Thessalonians, ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅବୁଝାପନକୁ ସତ୍ୟପ୍ରତି ଘୃଣାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଆଣେ। ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିଟି ଥିଲା "the daily," ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସେହି ଚାରିଟି ପଦ୍ୟରେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ବିଶେଷଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ମଧ୍ୟ "the daily" ଅଟେ।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା କହିବାରେ ସେ ଯିଶାୟାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପରୀତ ରୂପେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଓ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଯେମାନେ ଧନ୍ୟ, ସେମାନେ ହେଲେ ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଥିବା ସେହି ଚାରିଟି ପଦ, ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ, ଏବଂ ଶୁଣିବା ଓ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ଯିଶାୟାର ବିପରୀତତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କର ସେହି ସମାନ ପାର୍ଥକ୍ୟ—ଏସବୁ ମିଶି 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ପ୍ରତି ଆଗକୁ ସୂଚିତ କରେ। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଛି। କେହି ଦେଖିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ।

1840-1844 ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଅନେକେ ନିଜ ଦିଗଭ୍ରମ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଉଚିତ।

“ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ଧନ୍ୟ , କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ର କାନ ଧନ୍ୟ , କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ଯାହା ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ କହୁଛନ୍ତି, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟତ ସ୍ୱପ୍ନ । ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା । କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା । କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ’ [Matthew 13:16, 17] । 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେସୁ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଆତ୍ମମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଧନ୍ୟ ।”

“ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ କରାଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଶୀଘ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକ୍ରମେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବଢ଼ି ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ପରିଣତ ହେବ । ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

ଓଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବୁଝିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ “ଦୈନିକ” ପୈଗାନ୍ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ସିଷ୍ଟର ହାଲଡ଼ ସେହି ବୁଝାପଡ଼ାରେ ସେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ବୋଲି ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ସେହି ବୁଝାପଡ଼ା, ଯାହା ହବକକ୍ କଙ୍କ “ପୁସ୍ତକ”ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ପଟିକା”ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା “ଆସନ୍ତା ସମୟ ପାଇଁ” ଅଟେ । ସେହି “ପୁସ୍ତକ”ର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ “ବିଦ୍ରୋହୀ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ” ପ୍ରକାଶ କରେ । “ସନ୍ତାନ” ଶେଷ ପିଢ଼ିର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ତେଣୁ ଇଶାୟାଙ୍କ ଅନୁକ୍ରେମରେ “ଆସନ୍ତା ସମୟ” ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାରର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ଯିଶାୟା କହୁଛନ୍ତି ଯେ “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନେ” “ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ “ତାଙ୍କ” ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଆମ ପାଇଁ ଠିକ୍ କଥା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀ କରିବେ ନାହିଁ, ଆମକୁ ମନୋରମ କଥା କୁହନ୍ତୁ, ଛଳନାମୟ କଥା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀ କରନ୍ତୁ ।” 1863 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଏହି ଅନୁରୋଧକୁ ପୂରଣ କରିବାର ଏକ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିଶାୟା ମିଲରୀୟ ଭିତ୍ତିମୂଳର ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ପଥରୁ ସରିଯାଅ, ମାର୍ଗରୁ ଅଲଗା ହେଅ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅପସାରଣ କର ।” ଯେହି ପଥଟି ହେଉଛି ମାର୍ଗ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଯିରିମିୟାଙ୍କର ପୁରାତନ ପଥମାନ ।

ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଭଲ ପଥ କେଉଁଠି ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ । ଯିରିମିୟା 6:16.

“ମିଥ୍ୟା କହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର” ଯିରିମିୟାଙ୍କ “ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ” ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ରୋଦନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା; ସେଠାରେ ହିଁ “ବିଶ୍ରାମ” ମିଳେ, ଯାହା ଯିଶାୟାରେ ସେହି “ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତା” ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ୍ୟ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର ସେହି ସତେଜତା ଅଟେ । ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ରୋଦନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏକ “ପୁସ୍ତକ” ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ଫଳକମାନଙ୍କ” ଉପରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି । ମିଥ୍ୟା କହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ରୋଦନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ସେମାନଙ୍କର “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ” ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରୁ “ଅପସାରିତ କରିବାକୁ” ଇଚ୍ଛା କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି । ଏଲେନ ହାଲଡ଼ଙ୍କର ପଥମ ଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଧର୍ମିକମାନଙ୍କର ପଥକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ତାହାର ଆରମ୍ଭରେ ଆଲୋକକୁ ସୂଚିତ କରି, ଏବଂ କିଏ “ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ” ସେହି ପଥର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ କରାଏ ।

“ପଥର ଆରମ୍ଭ ରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଟେ ଏକ ଉନ୍ନତ ନିଆଲୋକ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ଯାହା ବିଷୟରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ହେଉଛି ‘ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି’ର ଡାକ।’ ଏହି ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ପଥ ଲୁଚି ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ କି ଲିଟ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦେଉଥିଲା, ଯେଣେକି ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଇ ନପଡ଼ନ୍ତୁ ।”

“ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖୁଥାନ୍ତେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରଦିଗକୁ ନେଇଯାଉଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର କେତେକ ଲୋକ କ୍ଲନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ନଗର ଏଯାହାଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ତା’ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯାରିଥାନ୍ତେ। ତାହା ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଗୌରବମୟ ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାହୁରୁ ଗୋଟିଏ ଆଲୋକ ବିକୀରିତ ହେଉଥିଲା, ଯାହା ଆଦ୍ୟେଷ୍ଟ ଦଳର ଉପରେ ଡାକିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ‘ଆଲୋକିୟା!’ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ଅବିବେକପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲେ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଆସିଥିବା ଶକ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକ ନିଭିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଗଲା; ତା’ପରେ ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଇଲେ, ଲକ୍ଷ୍ୟଚିହ୍ନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ପଥରୁ ଖସି ତଳେ ଥିବା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତରେ ପଡ଼ିଗଲେ।” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ଆରମ୍ଭରେ ଓ ଶେଷରେ, ସେହିଟି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକିର ଆଲୋକ ଥିଲା। ସେହିଠାରେ ଯିଶୁ (ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନ) ଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ଯିଶୁଙ୍କ ଗୌରବମୟ ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁରୁ ନିସ୍ୱରିତ ଆଲୋକଟି, “ପୁସ୍ତକ”ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ପଟିଆଗୁଡ଼ିକ” ଉପରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକିର ଆଲୋକ ଥିଲା। “ମିଥ୍ୟାଚାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକିର ସନ୍ଦେଶକୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଥିଲେ ସେହି ପଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରୁ, ସେମାନେ ପଥରୁ ଖସିପଡ଼ିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର ଆସିଲା। ଯେ “ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର” ହଠାତ୍ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼େ, ସେହିଟି ହେଉଛି କଲିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକ୍‌କରଣର “ପ୍ରାଚୀର”, ଯାହା ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଏ। ସେହି ବିଚାର “ହଠାତ୍, ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ” ଆସେ, ଏବଂ ତାହା “କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାତ୍ର ଯେପରି ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ” ସେପରି ହେବ। ଏହା ସେହି ବିଚାର, ଯାହା “ନିତ୍ୟ”ର ଶୈତାନୀ ପ୍ରତୀକକୁ ଉଲଟାଇ ଦେଇ, ତାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବା ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନିତ।

ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲଟାଇଦେବା କୁମ୍ଭକାରର ମାଟି ପରି ଗଣାଯିବ; କାରଣ, ଯିଏ ତାହାକୁ ତିଆରି କଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ କି ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁ କହିବ, “ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନାହାନ୍ତି”? କିମ୍ପା, ଯିଏ ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ କି ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ କହିବ, “ତାଙ୍କର କିଛି ବୁଝିବାଶକ୍ତି ନଥିଲା”? ଯିଶୁ 29:16.

“ଦୈନିକ” ହେଉଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ଚାରିଟି ପଦକୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। “ଦୈନିକ” ହେଉଛି ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ 2 ଥେସଲୋନୀକୀୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାମାନେ ଘୃଣା କରନ୍ତି। “ଦୈନିକ” “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ” ସେହି ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନ ତାଙ୍କ ପଥରୁ ସରିଯାଆନ୍ତୁ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାତ୍ର ଭଙ୍ଗିଦିଆଯିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଯାଏ, ତାହା ମୁଖ୍ୟ କୁମ୍ଭକାରମାନଙ୍କର ହାରାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାର ଏକ ଚିହ୍ନ; କାରଣ ସେହି ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାତ୍ରର ଭଗ୍ନ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, “ତୁଲିରୁ ଅଗ୍ନି ନେବା ପାଇଁ, କିମ୍ପା ଗଢ଼ିଆରୁ ପାଣି ତୁଲିବା ପାଇଁ,” “ଏକ ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ।”

“ଅଗ୍ନି” ଓ “ଜଳ”—ଉଭୟେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ର ପ୍ରତୀକ; ଏହିପରି, ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ର ଦୃଷ୍ଟି । ତୁ ରେ ଥିବା ତେଲ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଧ୍ୱ ନି ହଠାତ୍ ଏକ କ୍ଷଣରେ ଆସିପହଞ୍ଚିବ, ଯେପରି 1844 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ Exeter ଶିବିର-ସଭାରେ ଘଟିଥିଲା, ସେତେବେଳେ “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ” ପାଇଁ କୌଣସି ତେଲ (ଜଳ କିମ୍ପା ଅଗ୍ନି) ମିଳାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରେ ଯେପରି ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ “ଫେରିଆସ” ବୋଲି

ଡାକାଯାଇଥିଲା, ସେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଡାକାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ।

ତୁମ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଳିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲି; ତୁମ ବାକ୍ୟ ମୋର ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ହେଲା; କାରଣ, ହେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆହ୍ୱାନିତ । ମୁଁ ଠାକୁକାରୀମାନଙ୍କର ସଭାରେ ବସିଥିଲି, ନାହିଁ ଉଲ୍ଲାସ କରିଥିଲି; ମୁଁ ତୁମ ହାତର କାରଣରୁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧାବେଶରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲ । ମୋର ବ୍ୟଥା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଘାତ କାହିଁକି ଅସାଧ୍ୟ, ଯାହା ଆରୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ? ତୁମେ କି ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ବିଫଳ ହେଉଥିବା ଜଳଧାରା ପରି ହେବ? ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ପରି ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁଛୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ପିତଳ ପ୍ରାଚୀର କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ହାତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବି, ଏବଂ ଭୟଙ୍କରମାନଙ୍କର ହାତରୁ ତୁମକୁ ମୋଚନ କରିବି । ଯିରିମିୟା 15:16-21.

ଯିରେମିୟା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନେ “ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ” ପୃଥକ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ “ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ” ହୋଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ “ମୁଖ” ସଦୃଶ ହୋଇପାରନ୍ତି । ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝି, ତାହା ପରେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ, ଯିରେମିୟା ଏବଂ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ” ସହ ବିପରୀତତାରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ” ମଧ୍ୟ “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନ” ଏହିପରି କହି ଡାକିଥିଲେ, “ଫେରିଆସିବା ଓ ବିଶ୍ୱାମରେ ତୁମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ; ଶାନ୍ତତା ଓ ଭରସାରେ ତୁମର ଶକ୍ତି ଥିବ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ ।”

ମିଲରଙ୍କର ରତ୍ନମାନେ ହେଉଛି ହବକ୍କୁକଙ୍କ ଡାକିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ସନ୍ଦେଶର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କରେ । ସେହି ରତ୍ନମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ତାହାର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି “the daily” “the daily” ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସଠିକ୍ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସେ ବାସ କରୁଥିବା ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ସୀମିତ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଯେ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ନିଜ କକ୍ଷର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ଚେରୁଲ ଉପରେ ରଖିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏବେ ମିଲର ପ୍ରଥମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଚେରୁଲ ଉପରେ ରଖିଥିବା ସମୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏବେ ଏକ ଅଧିକ ବଡ଼ କାନ୍ଦେଟ୍ରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେହି କାନ୍ଦେଟ୍ରେ ଏବେ କେବଳ ବାଇବେଲକୁ ନୁହେଁ, ଯେପରିକି ମିଲରଙ୍କ ସମୟରେ କରୁଥିଲା, ବରଂ ଏବେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟକୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ।

ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହିଁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ଆଲୋକ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହିଁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରମୁଖ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି । ମିଲର ଏହି ସଂଘର୍ଷକୁ ଦେଖିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପେଟିକାକୁ (ବାଇବେଲକୁ) ନେଇ ତାହାକୁ ଛିଣ୍ଡିଫାଡ଼ି କରିଦେଇଥିଲେ । ଯୋହନ, ଯିଏ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ “ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପାମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲେ ।” ଯୋହନଙ୍କୁ ବାଇବେଲ ଓ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀ—ଉଭୟର ସନ୍ଦେଶକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଯାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଉଲ୍ଲାଜ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରଣାକୁ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁ ।

“ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆମକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ ପୂର୍ବତନ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଭୁଲି ନଯାଉ, ସେଥି ବ୍ୟତୀତ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଇଁ ଭୟ କରିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ।” Life Sketches, 196.